

Jorge Luis Borges

A pillanat

Hová lesznek a századok, hova
a kard, amit tatárok álma álmodott,
hová az összerontott falú városok,
hol van Ádám fája s a másik – az a Fa?

Csak a jelen van. Csakis az emlékezet
önámítása az idő. Illúzió
az egymásutániség. Hiábavaló
a történelem: és sehova nem vezet.

A hajnal és az éj közötti tartomány
a kínok, fények, gondok pusztasága;
s az éj kimerült tükreibe látva

már más arcot takar ki a homály.
Csak a mulandó ma örök; nincs más, csak ez;
ne várj másik Eget; másik Pokol se lesz.

Horváth Viktor fordítása

Fernando Pessoa

EZ

Mondják, írásom nem igaz,
színelte minden sorom.
Nem. Csak érzelmem szerve az
imaginációm.
Szívem kikapcsolom.

Az álmok, képek, érzetek,
bennem vagy kívülem,
olyanok, akár terasz egy
házon, mely idegen.
Hát ez a szép, igen.

Azt írom, s komolyan veszem,
ami nem én vagyok,
viszonyaimtól mentesen.
Érezni? Arra jók
talán az olvasók.

Havasi Attila fordítása